

Bv. Hírlevél

2017/4

BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI SZERVEZET

Kibocsátó ünnepség

Újabb 411 fővel bővült a személyi állomány

Tisztelt Olvasók!

Az elmúlt időszak minden bizonnyal legfontosabb és legszimbolikusabb eseménye az a kibocsátó ünnepség volt, amelyen négyszáztizenegy új munkatársunk tiszteltgett a csapatzászlónak. Fontos és szimbolikus, hiszen a büntetés-végrehajtás jelenének és jövőjének legnagyobb projektje, az új börtönök építésének és a mintegy kétezer ötszáz új munkatárs kiképzésének jelentős állomása volt. Az a tény pedig, hogy a toborzásra több mint hatezren jelentkeztek azt is mutatja, hogy sokaknak csábító a büntetés-végrehajtási szervezet kínálta életpályamodell, a biztos munkahely és a tervezhető előmeneteli lehetőség. Az intézetparancsnokok munkája meghatározó szervezetünk életében. Szakmai tudásuk és a hivatásról vallott nézeteik nagyban befolyásolják szervezetünk mindennapjait és a szervezeti kultúrát. Ezért is folytatjuk sorozatunkat, amelyben most a közép-dunántúli, az egri és a szolnoki bv. intézet újonnan kinevezett parancsnokai mutatkoznak be. Az is egyre gyakrabban bizonyosodik be, hogy kollégáink nem ijednek meg saját árnyékuktól, és a legnagyobb bajban is számíthatnak rájuk az emberek. Legutóbbi számunkban megismerhettük azokat a munkatársainkat, akik egy győri tűzből mentettek ki egy kislányt. A bv. hétköznapi hősei most egy balatoni mentésben és egy tragikus közlekedési balesetben mutatták meg szaktudásukat és lélekjelenlétüket.

*Jó olvasást kívánunk mindenkinek!
Makula György
bv. alezredes, főszerkesztő*

TARTALOM

Szerkesztői üzenet 2.

Hírek 3.

Címlapsztori 4-5.

Több mint négyszáz új börtönőr kezdte meg szolgálatát. Riport a kibocsátó ünnepségről.

Ez team munka akkor is, ha a felelősség egyszerűen 6.

Interjú Horváth Ákos bv. alezredessel, a szolnoki bv. intézet új parancsnokával.

Személyi hírek 7.

Elismerések Semmelweis-nap alkalmából 8.

Szervezeti élet 9.

Első a következetesség és a tiszta munka 10.

Interjú Gyenge-Biró István bv. ezredessel, az egri bv. intézet új parancsnokával.

Senkit sem engedünk el, senkit nem hagyunk a bajban 11.

Interjú Galuska-Tomsits László bv. ezredessel, a Közép-dunántúli Országos Bv. Intézet új parancsnokával.

Életmentő fegyőrök 12-13.

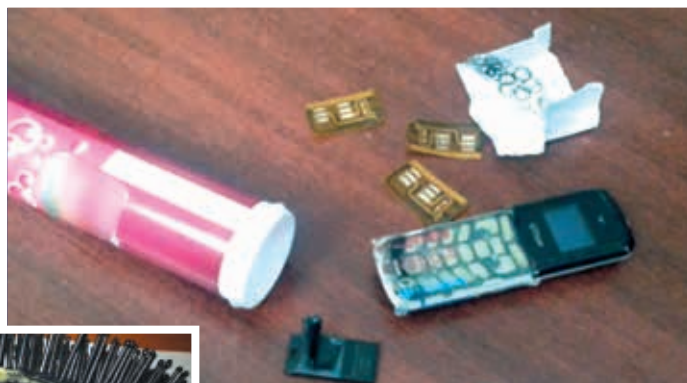
A Balaton partján és közlekedési balesetben is hősként viselkedtek.

Sport 15-16.
Országos Járőrbajnokság

Egyre kevesebb tiltott tárgy juthat be a börtönökbe

A szigorú biztonsági intézkedéseknek köszönhetően egyre hatékonyabban szűrik ki szervezetünk munkatársai azokat a tiltott tárgyakat, amelyeket jellemzően a hozzátartozók próbálnak egyre kifinomultabb módszerekkel bejuttatni a bv. intézetek falai közé. A bv. munkatársai tavaly 1459, idén pedig már több mint 780 illegális mobiltelefon készüléket foglaltak le. Ahogy azt a Bv. Hírlevél olvasói közül sokan tapasztalatból tudják, igen változatos a tiltott tárgyak, leginkább a mobiltelefonok bejuttatásának módja a bv. intézetekbe. Jellemzően a hozzátartozók által csomagként küldött élelmiszerben, dohányban, kávéba, teába, vagy krémbe, fogkrémbe, tusfürdőbe keverve, elrejtve igyekeznek leplezni a tárgyakat. Ezek a „hordozó” tárgyak olyan módon vannak „preparálva”, hogy eredetinek látszik a csomagolás, egyáltalán nem tűnik ki a többi megbontatlan tárgy közül. A csempészmobilok az átlagos telefonokhoz képest sokkal kisebbek és sokkal kevesebb a fémtartalmuk is, így könnyebben lehet elrejtetni és nehezebb is kiszűrni azokat. A büntetés-végrehajtási szervezet eddig is kiemelt figyelmet fordított a tiltott tárgyak bejuttatásának megakadályozására, illetve megelőzésére, de az elmúlt hónapokban tovább szigorodtak a biztonsági intézkedések: több lett a kábítószer-kereső kutyák száma

és ellenőrzéseik gyakorisága, többlépcsősé vált a hozzátartozók által küldött csomagok, levélküldemények átvizsgálása, valamint szigorodtak a börtönök személybeléptetési rendszereinek szűrési elemei is. Ha tiltott tárgyat találnak a bv. intézetben, minden esetben alaposan megvizsgálják az eset

körülményeit. A fogvatartottat fegyelmi, indokolt esetben büntetőeljárás formájában vonják felelősségre, de a rá vonatkozó biztonsági szabályok szigorítására, valamint a kapcsolattartás részleges korlátozására is sor kerülhet. Minden esetben megvizsgálják a hozzátartozók felelősségét is, és amennyiben bebizonyosodik a szándékos magatartás, úgy a bv. intézetek parancsnokai minden esetben megteszik a szükséges jogi és szakmai lépéseket is a fogva tartás biztonsága érdekében.

Hivatás Mestere

A büntetés-végrehajtási szervezet két évente rendezi meg a Hivatás Mestere szakmai vetélkedőt, ahol a bv. intézetek csapatai mutathatják meg szakmai tudásuk mellett kreativitásukat, leleményességüket és ügyességüket. Idén augusztus végén kerül sor a döntőre, a regionális selejtezők már lezajlottak.

A regionális megmérettetés helyszínei: Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön, Szegedi Fegyház és Börtön, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön, Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet és a Balassagyarmati Fegyház és Börtön.

A regionális selejtezőkből döntőbe került csapatok: Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön, Szegedi Fegyház és Börtön, Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet, Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet, Budapesti Fegyház és Börtön és a Balassagyarmati Fegyház és Börtön. A döntőbe került csapatok augusztus 28-29-én, Igalon mérik össze tudásukat.

Rendvédelmi családi nap Debrecenben

A Magyar Rendvédelmi Kar június 10-én szervezte meg a családi napot Debrecenben, amelynek helyszíne az Oláh Gábor utcai Sportcentrum volt. A rendezvényre a Rendvédelmi Kar dolgozói és hozzátartozói kaptak meghívást: a katasztrófavédelem, a rendőrkapitányság, a NAV és a büntetés-végrehajtás személyi állománya találkozhatott egymással. Szervezetünket a Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet, a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet, valamint a Magyar Büntetés-végrehajtás Múzeumi Kiállítóhelye, vagyis a Börtönmúzeum is képviselte. A családi nap vendégei megnézhették a művelési csoportok és a szolgálati kutyák bemutatóját is.

Több mint négyszáz új börtönőr kezdte meg szolgálatát

Csábító életpályamodell, sikeres toborzás. Nem csoda, ha több mint hatezren jelentkeztek a büntetés-végrehajtási szervezet felhívására. A kiválasztottak képzése januárban kezdődött, és most július 26-án négyszáztizenegy új munkatársunk tisztelgett a csapatzászlónak az Adyligeti Rendészeti Szakgimnáziumban megtartott kibocsátó ünnepségen, melynek elöljárója Kontrát Károly, a Belügyminisztérium miniszterhelyettese és parlamenti államtitkára volt.

Sikeres toborzás

Az új börtönök leendő munkatársainak toborzását tavaly indította el a büntetés-végrehajtás, amelyre eddig több mint hatezren jelentkeztek. 2017 januárjában 475 fő kezdte meg tanulmányait a budapesti és nyíregyházi képzési helyeken, közülük 411 fő – 324 férfi és 87 nő – tett eredményes szakmai vizsgát, akik az új börtönök megnyitásáig az ország különböző bv. intézeteiben teljesítenek szolgálatot büntetés-végrehajtási felügyelőként.

A most végzett tanulók a rendvédelmi alapeladatokon túl – amely jogi, informatikai, kommunikációs, lőelméleti ismereteket, fizikai és angol nyelvi felkészítést is magában foglal – biztonsági és reintegrációs felkészítésen is részt vettek, a szakmai vizsgán pedig elméleti kérdések és gyakorlati feladatok megoldásával bizonyíthatták rátermettségüket. A moduláris képzés a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja és a Nyíregyházi Egyetem égisze alatt folyt.

A büntetés-végrehajtási szervezet az új börtönök építésével új munkahelyeket is teremt. Az újonnan

felvett dolgozók képzése jelenleg is folyamatosan zajlik – a Budapesten és Nyíregyházán tanulmányokat folytatókon kívül Szentendrén is végzi tanulmányait 125 fő, akik októberben tesznek majd szakmai vizsgát.

Rendészeti életpályamodell

A 411 végzős a július 26-án, az Adyligeti Rendészeti Szakgimnáziumban megtartott kibocsátó ünnepségen talán most először tapasztalhatta meg egy fegyveres testülethez tartozás közösségi, csapatépítő élményét, a Készenléti Rendőrség fűvészei, a csapat- és a történelmi zászlók előtti tisztelgés, a vezényszavak mind ezt az érzést erősítették.

Kontrát Károly ünnepi beszédét azzal nyitotta, hogy ma egész Európában a rend a legfontosabb közösségi érték, és a kormány elkötelezett polgárai biztonságának védelme iránt. A most végzettek hozzájárulnak Magyarország rendjének megőrzéséhez és a társadalom biztonságérzetének fenntartásához. Hozzátette, hogy most több mint 400 büntetés-végrehajtási felügyelő fejezte be tanulmányait a férőhelybővítési program keretében indított képzésen, de összesen 2500 hivatásos felügyelő kerül majd be a rendszerbe. A kormány célja, hogy a börtönökben tapasztalható túlzásfoltóság megszüntetésére új büntetés-végrehajtási intézetek épüljenek, ezáltal a szervezet megfeleljen minden jogszabálynak és uniós előírásnak. Kontrát Károly megemlítette, hogy mára a fogvatartottak 91 százaléka dolgozik, előtermelve ezzel fogva tartásuk költségeit. A fogvatartottak így értéket állítanak elő, szakmát tanulnak és szabadulásuk után könnyebben válnak a társadalom hasznos tagjává – fűzte hozzá. Az elmúlt időszak kiemelkedő kormányzati eredményének nevezte, hogy megalkották az új büntetés-végrehajtási kódexet, amely új alapokra helyezte a büntetés-végrehajtást. Kiemelt hangsúlyt kapott a reintegrációs tevékenység és a fogvatartottak munkáltatása. A cél az önfenntartó fogva tartás megvalósítása – hangsúlyozta Kontrát Károly. Az államtitkár kitért arra, hogy kiemelkedő

vívmány a 2015-től életbe lépő rendészeti életpálya is, amely a biztos jövőkép és a kiszámítható előmeneteli rendszer mellett meghozta a megérdemelt anyagi megbecsülést a szakterület dolgozóinak. Hozzátette: az eddigi munkájuk beérett, mert a rendészeti szakterület vonzó lett a fiatalok számára.

A beszédet követően a több mint 400 végzős hallgató az esküt Kontrát Károly, dr. Tóth Tamás bv. vezérőrnagy, országos parancsnok, Lajtár József bv. vezérőrnagy, gazdasági és informatikai helyettes, Csóti András ny. bv. altábornagy, dr. Orosz Zoltán altábornagy, Honvéd Vezérkar főnök helyettes, Papp Károly r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány, Gubicza Péter tű. ezredes, főosztályvezető, Derzsy Péter r. ezredes, NVSZ igazgatóhelyettes, dr. Bárdos Szabolcs nb. ezredes, AH, Rácz György tű. ezredes, Csaplár Zoltán elnökhelyettes, OPSZ és dr. Kvanicz József a Nyíregyházi Egyetem kancellárja előtt tette le.

Emelkedő társadalmi presztízs

Az ünnepség végén Orosz Zoltán bv. őrnagyot, a BvOP szóvivőjét arról kérdeztük, hogy mit jelent

a szervezet szempontjából a bővítés és a 411 elkötelezett új munkatárs?

- Szervezetünk életében fontos változások kezdődtek, amelyek célja, hogy megfeleljünk a jogszabályi és az európai uniós elvárásoknak. Ez a folyamat már 2010-ben megkezdődött a férőhelybővítési programmal. Azt mondják, túlszűfoltak az intézetek. Én azt mondom, már csak zsűfoltak, hiszen 2010 óta több mint 1600 új férőhelyet építettünk, és ahogy Miniszterhelyettes úr is elmondta ma, várhatóan nyolc új börtön fog épülni a közeljövőben. Ez hatalmas dolog a bv. életében, ahogyan az is az volt, amikor a kormány döntése értelmében a déli határon bv.-s szakemberek és fogvatartottak bevonásával határidőre megépítettük a határzár második vonalát.

A büntetés-végrehajtás itt is meg tudta mutatni, hogy lehet ránk számítani és értjük a dolgunkat. Mindezek, az új életpályamodell és az a tény, hogy több mint hatezren jelentkeztek a toborzásra, azt jelzi, hogy a kívülálló szemében gyorsan emelkedik a társadalmi presztízsünk, sokan szeretnének ebben a jó kis csapatban dolgozni – tudtuk meg a szóvivőtől.

MEGKÉRDEZTÜK, HOGY MIÉRT JELENTKEZTEK?

NAGY BALÁZS BV. ŐRMESTER, SZEGED-NAGYFA

„Az interneten találkoztam a lehetőséggel, majd közalkalmazottként el tudtam helyezkedni a Csillagbörtön gazdasági osztályán és innen már egyenes út vezetett a hivatásos állományba. A kihívás vonzott, majd megtapasztaltam a speciális légkört, amit még azért mindig szokni kell.” Terveiről elmondta, hogy körletfelügyelőként fog dolgozni abban a reményben, hogy magas szintű szakmai tudást fog magába szívni és később elmozdulhat a reintegráció irányába. „Én ott látom a kihívást és vallom, hogy – bárki lehet rossz vagy jó bent, de mindenképpen segítségre szorul. És a segítség minőségétől függhet nagy részben, hogy ha visszakérülnek a társadalomba, ott mennyire választják a régi életüket, netán új alternatívát keresnek, és úgy gondolom, ebben tudok segíteni.

Most, az ünnepségen nagyon büszkének éreztem magam. Bevallom, nagyon fárasztó volt, de ez az emlék az enyém és nem veheti el tőlem senki” – fűzte hozzá.

MAROSI BETTINA BV. ŐRMESTER, BV. KÖZPONTI KÓRHÁZ, TÖKÖL

Az őrmesternek egy ismerőse ajánlotta a lehetőséget, amellyel azért élt, mert olyan munkahelyet keresett, ahol adott az előrelépési lehetőség. „Ezt a büntetés-végrehajtás 100 százalékban nyújtja a dolgozók részére” – tette hozzá. Szeptemberben megkezdte tanulmányait a Teológiai Főiskolán, így a következő cél a diploma, és ezzel szoros összefüggésben a tiszti rendfokozat megszerzése. Kollégájához hasonlóan ő is szívesen látna el reintegrációs feladatokat, amelyben főiskolai tanulmányainak is hasznát fogja venni. Pályaválasztását a családja is támogatja, és nem féltik ettől a munkától.

- emzé-

Ez team munka akkor is, ha a felelősség egyszemélyes

Reményeink szerint érdekli olvasóinkat, ha közelebbről bemutatjuk azokat a kollégákat, akiknek munkája meghatározó a bv. szervezet életében. Az intézetparancsnok mindenképpen ilyen figura. Ezért folytatjuk sorozatunkat, amelyben az újonnan kinevezett intézetparancsnokokat kérdezzük szakmai és emberi hitvallásukról. Erről kérdeztük Horváth Ákos bv. alezredest is, aki a Jász-Nagykunszolnok Megyei Bv. Intézetet vezeti július 1-jétől.

Bv. Hírlevél: – *Ön fiatal kora ellenére már régen a büntetés-végrehajtás személyi állományát erősíti. Hogy ide került, az a véletlen műve, vagy családi kötődés?*

Horváth Ákos: – Valóban elég régen, 2001. szeptember 1-jén szereltem föl. Családi kötődés nem volt, egy ismerősöm dolgozott a büntetés-végrehajtásnál, nála érdeklődtem, hogy nincs-e esetleg munkalehetőség a szervezetnél. Volt, így kerültem a Márianosztrai Fegyház és Börtönbe.

Az itt eltöltött évek száma azt mutatja, hogy bevált a számítása.

Igen, bevált. Mindig jól éreztem magam a büntetés-végrehajtási szervezetnél és abban is szerencsés vagyok, hogy nagyon jó elődeim voltak, mindenkitől rengeteget tudtam tanulni szakmailag és emberileg is. Így az évek alatt nagyon megszerettem ezt a pályát.

Ön még fiatal ember, mégis sok évet eltöltött a szervezetnél. Hogy látja, a büntetés-végrehajtás mint szakma, mint valamiféle közszolgáltatás, milyen változásokon ment keresztül az évek során?

A büntetés-végrehajtásra mindig is jellemzőek voltak a változások. Most a 100 százalékos foglalkoztatás elérése az irányadó szakmai feladatunk, és ezzel könnyű azonosulni. Fontos cél, hogy le tudjuk foglalni a fogvatartottakat: dolgoznak és szakmát is tudunk a kezükbe adni. Olyan embereknek is meg tudjuk adni a tanulási és munkatapasztalatot, akiknek kint erre nem volt lehetősége.

Úgy gondolom, hogy a legutóbbi változások pont jókor jöttek a bv.-nek és nagy előnyre váltak. Akár a reintegrációs őrizetről, akár a társadalmi kötődés programról beszélünk, azon vagyunk, hogy ezeket a jó lehetőségeket minél jobban ki tudjuk használni. Tősgyökeres Szolnokiként – legalábbis mivel az intézetben már tíz évet eltöltöttem, annak tartom magam – tudom, hogy ebben jó partnereim vannak. Remek, kiegyensúlyozott, szakmailag

felkészült állománnyal tudok együtt dolgozni, akikre mindig lehet számítani. Előnynek tartom azt is, hogy ismerem őket és ők is ismernek engem, így az együttműködésünk kiváló. Mert ez team munka akkor is, ha a felelősség egyszemélyes.

Most, mint parancsnok, tervez-e változást a börtönben folyó munkában?

Az elődeim által elkezdett utat járjuk tovább. Sokat tanultam a volt előjáróimtól, parancsnokaimtól és sok új dolgot indítottunk el együtt. Kiemelném az állomány munkakörülményeinek javítására tett erőfeszítéseinket és az intézet karbantartását, de sokat dolgoztunk a fogvatartotti körletrész felújításán is. De van itt még mit csinálni, úgyhogy folytatjuk ezt a munkát.

Ugyanígy folytatjuk a jól megszokott és népszerű programjainkat is. A személyi állomány körében nagyon népszerű a családi nap és a triatlon, de tavaly már horgászversenyt is rendeztünk. Állunk elébe az új ötleteknek is. A jól bejáratott fogvatartotti programjainkat megtartva folyamatosan fejlesztjük és bővítjük azokat is.

Említette a teljes foglalkoztatást, amelyet év végig el kell érni. az Önök intézete hogy áll ezen a területen?

Jelenleg harmincegy főt tudunk foglalkoztatni és azon dolgozunk, hogy még négy-öt főnek biztosítsunk munkalehetőséget ebben az évben. Megyei házként elsősorban a konyhán, a műhelyben, a raktárban, a könyvtárban és a mosodában folyik a munkáltatás, de fodrásunk is van egy fogvatartott személyében.

A parancsnoki munka megterhelő és stresszes tud lenni, Ön hogy tölti fel magát?

Amikor hazaérek a családhoz, az már kikapcsolódás. Három gyermekem van és nagy öröm, ha velük lehetek. Emellett horgászni szoktam. A legnagyobb fogásom eddig egy négy kilós ponty volt.

Mészáros Zita

KINEVEZÉSEK

GALUSKA-TOMSITS LÁSZLÓ BV. EZREDES JÚLIUS 1-JÉTŐL A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI ORSZÁGOS BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI INTÉZET PARANCSNOKA

Galuska-Tomsits László 1970-ben született Szerencsen, diplomáját a Rendőrtiszti Főiskolán szerezte. 1989-1990 között a Rendőri Ezred IV. zászlóaljának járőre volt, szolgálatát Miskolcon teljesítette. 1990-1991 között az Érdi Rendőrkapitányságon járőr, 1991-1992 között ugyanitt járőrvezető volt.

1992-1993 között az Érdi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Őr- és Járőrszolgálati alosztályvezető-helyettes, 1993-1994 között ugyanitt alosztályvezető, osztályvezető-helyettes.

1994-1997 között a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Igazgatóságának Közrendvédelmi Osztályán látott el főelőadói feladatokat.

1997-2001 között a Budaörsi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályát vezette, majd 2001-2003 között e beosztása mellett kapitányságvezető-helyettes volt. 2003 és 2008 között a Budaörsi Rendőrkapitányság kapitányságvezetője, majd 2008-tól 2012-ig a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti főkapitány-helyettese volt. 2012-től jelen kinevezéséig vezette a Budaörsi Rendőrkapitányságot.

GYENGE-BÍRÓ ISTVÁN BV. EZREDES JÚLIUS 1-JÉTŐL A HEVES MEGYEI BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI INTÉZET PARANCSNOKA

Gyenge-Bíró István 1966-ban született Budapesten, diplomáit a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen szerezte.

1984. szeptember 4-től tagja a büntetés-végrehajtási szervezetnek, ekkortól a Budapesti Faipari Vállalat polgári alkalmazottja. 1987. július 15-étől a büntetés-végrehajtás hivatásos állományú tagja, zászlós rendfokozattal.

1988. július 20-tól a Budapesti Fegyház és Börtön anyagi főelőadója, innen 1994. március 15-től áthelyezték a BvOP állományába, ahol a Személyügyi és Szociális Főosztály főosztályvezetői teendőit látta el megbízással, 2003. március 1-jétől április 30-ig a Személyügyi és Szociális Főosztály főosztályvezetői teendőit látta el megbízással, 2003. április 15-től a Személyügyi és Szociális Főosztály főosztályvezető-helyettese. 2005. október 1-jei hatállyal rendelkező állományba helyezték, egyben megbízták a Nyugat-Magyarország és az Északkelet-Magyarország régióban PPP rendszerű büntetés-végrehajtási intézetek személyzeti ügyeinek vitelével. 2006. augusztus 1-jétől a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bv. Intézet parancsnokhelyettesi feladatait látta el, 2008. július 1-jétől a Hajdú-Bihar Megyei Bv. Intézet parancsnoka volt. Ezt követően 2013. április 1-jétől a BvOP Ellenőrzési és Fegyelmi Ügyek Főosztálya főosztályvezetője, 2016. november 1-jétől el megbízatásáig az Ellenőrzési Szolgálat Szakmai Ellenőrzési Főosztálya Főosztályvezetője volt.

HORVÁTH ÁKOS BV. ALEZREDES JÚLIUS 1-JÉTŐL A JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYEI BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI INTÉZET PARANCSNOKA

Horváth Ákos 1975-ben született Szentesen. Diplomát szerzett a Gábor Dénes Főiskolán, a Rendőrtiszti Főiskolán és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen.

2001. február 1-jétől tagja a szervezetnek, ekkortól a Márianosztrai Fegyház és Börtön informatikai osztályvezető-helyettese volt. 2001. február 15-én kinevezték a szervezet hivatásos állományába őrmesteri rendfokozattal, egyben beosztották szociális segédelőadónak. 2001. november 1-jétől nevelői, 2003. január 1-jétől vezető nevelői feladatokat látott el, majd 2005. július 1-jétől fegyelmi tiszt lett. 2006. január 1-jétől a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bv. Intézet vezető nevelője, 2006. november 1-jétől az intézet személyügyi és szociális osztályvezetője, egyben a nyomozó tiszti és a biztonsági vezetői feladatokat is ellátta. 2013. december 16-ától az intézet megbízott parancsnoka, 2014. július 1-jétől személyügyi osztályvezetőként teljesített szolgálatot. 2017. január 6-ától jelen kinevezéséig megbízással vezette az intézetet.

A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának lapja

Felelős kiadó: **Dr. Tóth Tamás** bv. vezérőrnagy • Főszerkesztő: **Makula György** bv. alezredes

Főszerkesztő-helyettes: **Kellner Gergely** bv. százados • Felelős szerkesztő: **Mészáros Zita** • Fotó: **BvOP Kommunikációs Főosztály**

A szerkesztőség elérhetőségei

Cím: **BvOP Kommunikációs Főosztály**, 1054 Budapest, Steindl Imre u. 8.

Telefon: **+36/1/301-8424, -25**, e-mail: **sajto@bv.gov.hu**.

Nyomdai előkészítés: **Gleenart Grafika Bt.**, Nyomda: **Duna-Mix Kft.**, 2600 Vác, Barabás M. u. 1.

Elismerések Semmelweis-nap alkalmából

Július 1-je, Semmelweis Ignác születésnapja 1992 óta az egészségügyi dolgozók ünnepe. Ez alkalmából dr. Tóth Tamás országos parancsnoki jutalomban részesítette az egészségügyi területen dolgozó

kollégáinkat. Az elismeréseket Schmehl János bv. vezérőrnagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának biztonsági és fogvatartási helyettese adta át.

Dr. Tóth Tamás, a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emlékplakett ezüst fokozatát** adományozta Rózsásiné Szabó Irén Gizella címzetes alezredesnek, a Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön főelőadójának, Kohutné Molnár Edit címzetes törzsszászlósnak, a Büntetés-végrehajtás Központi Kórház főápolójának és Szilágyi Erika címzetes főtörzsszászlósnak, a Budapesti Fegyház és Börtön szakápolójának.

A **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emlékplakett bronz fokozatát** adományozta Bakos Dezsőné címzetes főtörzsszászlósnak, a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet főápolójának, Császár-Molnár Szilvia címzetes törzsszászlósnak, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet főápolójának, Karászék Mónika címzetes törzsszászlósnak, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet főápolójának, Kovács Ernőné címzetes törzsszászlósnak, a Balassagyarmati Fegyház és Börtön szakápolójának, Tóth Judit címzetes törzsszászlósnak, az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szakasszisztensének, Soós Tamás közalkalmazottnak, az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító

Intézet gyógytornászának és Szőkéné dr. Biliczki Éva közalkalmazottnak, a Szegedi Fegyház és Börtön szakorvosának. **Országos parancsnoki dicséretben és ajándéktárgyban** részesítette dr. Schranz Róbertet, a Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szakorvosát, Kissné Sztankovics Ildikó címzetes főtörzsszászlóst, a Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet főápolóját, Gyürefi Edit címzetes zászlóst, a Büntetés-végrehajtás Központi Kórház főápolóját, Igács János főhadnagyot, az Egészségügyi Főosztály megbízott kiemelt főreferensét, dr. Bógér-Kisvarga Anikó hadnagyot, a Váci Fegyház és Börtön megbízott egészségügyi osztályvezetőjét, Tamás Éva közalkalmazottat, az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet pszichológusát, Szedlár Katalin címzetes főtörzsszászlóst, a Márianosztrai Fegyház és Börtön szakápolóját, Buzás Lászlóné címzetes törzsszászlóst, a Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szakápolóját, dr. Horváthné Nagy Márta közalkalmazottat, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja asszisztensét és Villányi Jenő közalkalmazottat, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja asszisztensét. **Tanácsosi címet** adományozott Lelkes-Gidófalvi Zsuzsánna közalkalmazottnak, az Egészségügyi Főosztály fogászati asszisztensének. Az elismerésekhez gratulálunk, további jó munkát kívánunk!

Az MRK új tisztségviselői

Tisztújító közgyűlést tartott a Magyar Rendvédelmi Kar (MRK), melynek során megválasztották a 2017 és 2022 közötti időszak tisztségviselőit. A közgyűlés az MRK elnökének újabb öt évre Dobson Tibor tú. dandártábornokot választotta meg. A Büntetés-végrehajtási Tagozat megválasztott tisztségviselői:

Beliczki Adrienn bv. százados, BVOTRK, Bódizsné Takács Erzsébet bv. főhadnagy, Szombathelyi Országos Bv. Intézet, Kucsera Miklós bv. főhadnagy, Budapesti Fegyház és Börtön, Lampert Csaba bv. őrnagy, Pálhalmi Országos Bv. Intézet, Lelovics Zoltán bv. őrnagy, Balassagyarmati Fegyház és Börtön, Pintér Erzsébet c. bv.

alezredes, Közép-dunántúli Országos Bv. Intézet, Sáfrányos Krisztián c. bv. őrnagy, Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön, Szöllősi István bv. őrnagy, Szegedi Fegyház és Börtön, Takács-Kiss Beáta bv. százados, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön, Tomán Albert bv. törzsszászlós, Márianosztrai Fegyház és Börtön.

Gyorsan elfogták a szökött rabokat

A júliusi forróság két fogvatartottat is arra késztetett, hogy megpróbáljanak angolosan távozni az őket fogva tartó bv. intézetekből. A szombathelyi, illetve az állampusztai börtön elítéltje is külső munkaterületen végzett munkát, amikor engedély nélkül távoztak a munkáltatás helyszínéről. Mindkét büntetés-végrehajtási intézet – a rendőrség bevonásával – azonnal megkezdte keresésüket és mindkét fogvatartottat egy napon belül el is fogták. Mindkettőjük ellen fogolyszökés miatt indult eljárás. Az elmúlt időszak szökései azzal állnak összefüggésben, hogy egyre több – börtönön kívüli – külső helyen végeznek munkát az elítéltek. A büntetés-végrehajtási szervezet jelenleg közel 1500 fogvatartottat foglalkoztat napi szinten külső gazdálkodó szervezettel kötött

szerződés keretében, akiknek őrzése, ellenőrzése jelentős feladat. Külső munkát kizárólag olyan elítéltek végezhetnek, akik kisebb súlyú bűncselekmény miatt töltik a szabadságvesztés büntetésüket. Természetesen egy külső helyszíni foglalkoztatás kockázatosabb, hiszen azok a biztonságtechnikai rendszerek, amelyekkel a börtönök fel vannak szerelve, nem állnak rendelkezésre. Mégis, nemzetközi viszonylatban messze a legjobb statisztikával rendelkező európai országok közé tartozunk: az elmúlt hat évben, hazánkban összesen 14 befejezett szökést regisztrálhattunk, miközben folyamatosan 18 ezer fős fogvatartotti létszámot felügyeltünk. Csehország hasonló börtönpopulációval bír, ott a szökések száma a magyarországinak mintegy háromszorosa, négyszerese évente.

A váci börtön munkatársai segítettek a SOTE gyermekklinikájának

A SOTE-val kötött együttműködési megállapodás alapján a váci fogvatartottak már több alkalommal végeztek resztoratív munkát a SOTE helyszínein. Az egyetem legutóbb arra kérte a váci bv. intézetet, hogy legyenek segítségükre a külterületek rendezésében is. Ez alkalommal a személyi állomány öt munkatársa ajánlotta fel szabadidejét, szaktudását és munkaerejét, hogy rendbe tegyék az egyetem kültéri pihenőjét. A 100 négyzetméteres területen a főlősleges föld eltávolítását követően megtisztították a felszíni vízelvezető területeket, leterítették a geotextiliát, zúzott követ, a mulcsot, valamint az új gumiburkolatot.

Befejeződött a Dal utcai szálló felújítása

A Fővárosi Bv. Intézet Dal utcai objektumának hőtechnikai korszerűsítése az európai Unió 54 668 000 forintos támogatásával valósult meg. Az Európai Parlament és a Tanács energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelve előírja az uniós tagállamok számára, hogy 2014-2020 között végsőenergia-fogyasztásuk legalább 1,5 százalékanak megfelelő új energiamegtakarítást kell elérniük évente a 2013. január 1-jét megelőző három év átlagában.

A KEHOP keretében elnyert támogatás révén 2016 decemberében kezdődött meg a fejlesztés, melynek köszönhetően a szállóépületben 115 nyílászárót cseréltek ki és hőszigetelést kapott az épület fődémszerkezete. A felújítás magában foglalta az épület külső hőszigetelését is. A beruházás eredményeként az objektum fűtési költségei 60 százalékkal csökkennek.

Szekszárdon folytatódik a zárkaajtók cseréje

Fogvatartottak bevonásával folytatódik a Tolna Megyei Bv. Intézet régi, elhasználódott zárkaajtóinak cseréje. Az újonnan beépített zárkaajtókat a Duna-Mix Kft. gyártotta, szintén fogvatartottak bevonásával. A korszerűsítés célja, hogy a szekszárdi börtön minden egyes zárkája modern, a mai kor elvárásainak megfelelő ajtóval rendelkezzen. A munkálatok befejezését követően már minden zárka az elvárásoknak megfelelő új ajtókkal záródik, megkönnyítve ezzel a szolgálati feladatokat zavartalan és biztonságos ellátását.

Első a következetesség és a tiszta munka

Gyenge-Bíró István bv. ezredes, a Heves Megyei Bv. Intézet parancsnoki székét foglalta el július 1-jén. Ő is régi motoros, harminchárom éve tagja a bv. szervezetnek. Az interjúban a büntetés-végrehajtásnak többek között azt az elemét emelte ki, hogy a társadalom perifériájára szorult emberekkel foglalkoznak. A parancsnokot új megbízatásáról és személyes ambícióiról kérdeztük.

Bv. Hírlevél: – *Ön már harminchárom éve áll a szervezet szolgálatában. Mi, illetve ki vezette erre a pályára?*

Gyenge-Bíró István: – Édesapám révén kerültem a bv.-hez. Bár a büntetés-végrehajtás akkor még sokkal zártabb szervezet volt, sokat nem láttam belőle, de talán pont a misztikuma vonzott. Habár az apám csinált kedvet ehhez a munkához, de soha nem avatkozott bele az előmenetelembe, és én is kényesen ügyeltem arra, hogy ne hozzak szégyent a fejére.

Ön volt már parancsnok e megbízatása előtt is. Egerben milyen célokkal, tervekkel állt munkába? Folytatódnak a futó programok?

Olyan útravalóval érkeztem, hogy egy nagyon jól működő, rendben lévő intézetet vezethetek, és ezzel alapvetően egyet is értek. Ám ez nem készíthet arra, hogy hátradőljek. Fontos, hogy az eddigi eredményeket megőrizzük. Mindenképpen folytatjuk a Börtön a városért programot. Úgy tűnik, jó a megítélése, elismeri a programot mind a bv. vezetése, mind a város, és a fogvatartottak körében is népszerű. A meseprogramról sem mondunk le. Ez utóbbi eddig egy projekt keretében működött, amit így már nem tudunk folytatni, de a hölgyekkel továbbra is a programban megvalósított elvek mentén fogunk foglalkozni. Ezt a projektet az itteni elődöm, Juhász Attila honosította meg a magyar büntetés-végrehajtásban. Ehhez el kell mondanom, hogy amikor Debrecenben voltam parancsnok, a program néhány elemét mi is átvettük, és működött is. Most, hogy költöztem Budapestről Egerbe, csomagolás közben megtaláltam a programban részt vevő fogvatartottak köszönetnyilvánításait.

Önnek milyen szakmai, vezetői elvek vezérlik parancsnoki munkáját?

Az első a következetesség és a korrupciómentes, tiszta munka. Fontos, hogy következetesen, egyenlő mércével, személyi állomány központúan és emberségesen tudjam megvédeni a kollégáimat és irányítani, kezelni a fogvatartottakat. Harminchárom év után ehhez azt gondolom, megvan a szakmai, és az élettapasztalatom is.

Ön valóban régi motoros. Miben látja a bv.-s munka különlegességét, netán szépségét?

Itt mindennek az alapja az, hogy emberekkel foglalkozunk. Igaz ez a személyi állományra és a fogvatartottakra is. Ezt a

helyzetet tovább fűszerezi, hogy mi nem a mindennapi élet szereplőivel foglalkozunk, hanem a társadalom perifériájára szorult emberekkel, és ez teszi a munkánkat érdekessé. Mert nagyon szép feladat ebből a helyzetből bárkit is visszavezetni a normális életbe. Ugyanakkor ennek a munkának van egy katonai attitűdje is, ami tovább színesíti a feladatainkat.

Pár évvel ezelőtt gyökeresen új hozzáállást hozott a szervezet munkájába a bv. kódex. Van-e konkrét tapasztata a törvény működéséről?

A bv. kódex kidolgozása alatt nem a végrehajtásban dolgoztam, de nyomon követtem a bevezetés folyamatát. Itt, az intézetben szembesültem a reintegrációs őrizettel. Most éppen tizenhárom fő van kinn. Jónak tartom ezt a lehetőséget, és már túl vagyunk a próbaidőszakon is. Ma már működik az a része is, hogy ha valaki nem tartja be a szabályokat, van visszaút is. Tizenhárom ember viszonylag könnyen kezelhető, de azért mi is szembesülünk napi problémákkal. Nemrégiben történt, hogy a bíró engedélyezte egy reintegrációs őrizetesnek, hogy részt vegyen egy távoli városban zajló esküvőn. Egy esküvő lehet nagy kihívás, kicsit aggódtunk, hogy mi fog ebből kisülni. Ezért kifejezetten megkértem a pártfogót, hogy mielőtt kinyitjuk az útvonalat, beszéljen az őrizetessel és világosítsa fel a szabályokról és a megszéges következményeiről. Megnyugvással töltött el, hogy problémamentesen zajlott le a hétvége.

Hogy érzi magát Egerben?

Nem gondoltam, hogy valaha is itt fogok szolgálni, de már rengeteget megfordultam a városban. Úgy jöttem ide, mint haza, nem tévedek el, tudom hol az eleje, hol a vége. Az intézetet és a személyi állományt is jól ismerem, nem idegenként érkeztem. Ezzel együtt még mindannyian az utat keressük, de nagyon bízom abban, hogy megtaláljuk egymásban a számításainkat és egy továbbra is jól, vagy még jobban, problémamentesen működő intézetet tudok üzemeltetni. Ami kevésbé komfortos, hogy a feleségem és a kisebb gyermekem nem tudtak velem tartani. Ám korábban már voltam hét évet távol a családtól, kialakítottuk a gyakorlatot erre az életformára és a hétvégéket mindig együtt töltjük. Nem családbarát helyzet, de már edzettek vagyunk.

M. Z

Senkit sem engedünk el, senkit nem hagyunk a bajban

Galuska-Tomsits László bv. ezredes a rendőrség kötelékéből érkezett a szervezethez, július 1-jétől a Közép-Dunántúli Országos Bv. Intézet parancsnoka. Új munkahelyén a legnagyobb kihívásnak a biztonságos munkavégzést és az állomány védelmét tartja.

Bv. Hírlevél: - Az önéletrajzát megismerve egyenesen felfelé ívelő karrierje volt a rendőrségnél. Miért döntött úgy, hogy kilép a rendőrség kötelékéből, és mi szolt a büntetés-végrehajtási szervezet mellett?

Galuska-Tomsits László: Egy ideje már úgy érzem, hogy váltanom kell, hogy egy kicsit meg kell újulnom, így a legjobbkor jött ez a lehetőség. Örülök, hogy megmérgettem magam, hogy kiderül, hogy egy ilyen beosztásban megállom-e a helyem. Azt is el kell mondanom, hogy a rendészeti vezetőképzőn sok büntetés-végrehajtásból érkezett kollégát vizsgáltattam és megmondom őszintén, nagyon szimpatikus volt az észjárásuk, a gondolkodásuk és a pörgésük.

Néhány hét után mik az első benyomásai a büntetés-végrehajtásban folyó munkáról?

A vezetésirányítás tekintetében nagyban hasonló az összes fegyveres testülethez. Azonbanszakspecifikus, hogy itt sokkal mélyebben, alaposabban kell ismerni az emberi jellemvonásokat és megnyilvánulásokat ahhoz, hogy a mindennapos kihívások közepette megálljuk a helyünket. Előfordul, hogy a fogvatartottak viselkedése kiszámíthatatlan. Én első körben azt mondtam a kollégáimnak és arra esküdtem fel, hogy senkit sem engedünk el, senkit sem hagyunk ott a bajban, mindenkit „kimenekítünk”. Bármelyik munkatársam bejön ide dolgozni, tudnia kell, hogy haza is fog érni. Ez persze csak akkor működik, ha a kollégák is minden porcikájukkal koncentrálnak a végre feladataikat, hiszen egy pillanatnyi szünet is okozhat rendkívüli eseményt. A másik specifikum, hogy kis területem sok ember van bezárva, akik idejük nagy részét annak kiagyaltásával töltik, hogyan tudnának az intézetbe idegen tárgyakat becsempészni. Amíg a fogvatartottaknak van ideje tervezgetni, az állomány tagjainak pillanatokon belül fel kell felismerni egy helyzetet. Nemrég történt, hogy a tévé távirányítójának elemtartójában egy kollégánk észrevett egy kicsi cérnaszálat. Meghúzta, és lám-lám, előkerült egy memóriakártya. Ehhez kell a személyi állomány agyafúrt tapasztalata és emberismerete.

Mely szakmai elvek mentén vezeti az intézetet?

Egy parancsnok attól parancsnok, hogy mindig a beosztottaiért és a rendkívüli eseményektől mentes szolgálatteljesítésért

dolgozik és erre ösztönzi az állomány tagjait is. Ez nehéz feladat, de ha mindenki a jogszabályoknak és a szakutasításoknak megfelelően, emellett jó szakmai tudással dolgozik, a rizikófaktorokat minimálisra lehet szorítani.

Egy nagy intézet élére érkezett egy másik szervezettől. Milyennek szeretné látni a KDOBVI-t egy év múlva?

Ez hihetetlenül jó kérdés, órákig lehetne erről beszélni. Mégis, azt emelném ki, hogy az intézethez három különböző karakterű intézmény tartozik, ennek ellenére egységes képet kell mutatnunk a szolgálatellátásban, az okmányvezetésben, a fegyelemkezelésben, de a vezetői akaratban is. Nagy előrelépés lesz, ha egységesen, a szakutasításokat betartva tudunk majd dolgozni. Ezt azért hangsúlyozom, mert többször tapasztaltam, hogy sok mindent a megszokás diktál, és ezen szerintem változtatni kell. A szolgálatot a jogszabályoknak megfelelően, vagy ahhoz nagyon hasonló módon kell ellátni, természetesen az intézet sajátosságait bealkulálva. Még csak pár hete vagyok itt, én is tanulom a szakutasításokat. Vannak ötleteim, és van konkrét elképzelésem is arról, hogy tegyük biztonságosabbá ezt a három intézményt. De ez egyedül nem megy. Az a vezető, aki idejön, és azt képzelem, hogy megváltja a világot, az téved. Kellenek olyan kollégák, akik ezt a filozófiát és a döntéseimet hatékonyan képviselik az állomány felé, és a vezetés felé is vissza tudják csatolni, ha valami nem működik. Kell, hogy legyen bennünk ennyi rugalmasság, és akkor ki tudjuk alakítani azt a jó gyakorlatot, amely a biztonságos fogva tartáshoz vezet. Összességében egy év múlva azt szeretném látni, hogy a kollégák a jogszabályokat és a szakutasításokat betartva, maximálisan fegyelemmel és szaktudással fognak dolgozni.

Ha leteszi a szolgálatot, hová tér baba?

Budapest mellett lakom egy kisvárosban, nem messze Székesfehérvártól. Három gyermekem van, egy tízéves és a hét éves ikerfiúk. Hozzájuk érkezem haza, ők a szemem fényei. A feleségemmel azon vagyunk, hogy egészséges és boldog felnőtté váljanak, akik az életben mindenhol megállják a helyüket.

- emzita-

Életmentő fegyőr

Szucsik Norbert bv. főtörzsőrmester, a Váci Fegyház és Börtön körletfelügyelője szabadnapját Balatonlellén töltötte családjával, ahol oroszlánrészt vállalt egy idős hölgy újraélesztésében.

Bv. Hírlevél: – *Hogyan emlékszel vissza arra a bizonyos augusztus 3-ai délelőtre?*

Szucsik Norbert: A szüleim után mentünk le nyaralni a párommal Balatonlellére. 11 óra körül értünk a partra, ahol édesanyám napágyat és napernyőt is bérelt nekünk. Leültünk, én aznap még nem ettem, elkezdtem reggelizni. Negyed 12 körül vettem észre, hogy egy mackós testalkatú férfi hoz ki valakit a vízből. Két kézzel húzta a lépcső irányába, de nem kiabált, nem kért segítséget. Rajtuk maradt a tekintetem és figyeltem, hogy mi történik, hiszen motoszkált bennem, hogy baj lehet. A férfi egyre közelebb ért a parthoz, de egyre lassabban mozgott, így elindultam. Mire odarohantam, ők már kiérték a lépcső aljához. Segítettem kivinni a magatehetetlen sérültet, ekkor láttam, hogy egy idős hölgyről van szó.

A parton mi történt?

Stabil oldalfekvésbe raktam a hölgyet, hogy nehogya lenyelje a nyelvét, de ekkor megpillantottam, hogy már a szája belső része is lila. Gyorsan megnéztem, hogy van-e pulzusa. Nem volt, így oldalfekvésből hanyatt fektettem és elkezdtem a szívmasszázszt. Végig az idős hölgy arcát figyeltem, úgyhogy láttam, hogy a szájából habos víz csordogál. Két alkalommal is elfordítottuk a fejét, hogy a víz távozni tudjon a szájából. Az első tíz percben én végeztem a szívmasszázszt. Nem is gondoltam, hogy ilyen kimerítő dolog lesz.

És a tíz perc elteltével?

Akkor megérkezett egy harminc év körüli orvos, aki leváltott. Innentől felváltva csináltuk az újraélesztést. Közben hívták a segélyhívót. Majd megérkezett egy negyvenes mentős, civilben. Megörültem neki, arra gondoltam, hogy hármas váltásban sokkal hatékonyabban fogjuk majd csinálni a szívmasszázszt. De a mentős közölte, hogy csak sofőr, nem biztos a dolgában. Megmondom őszintén, hogy ekkor elég mérges lettem. Közöltem vele, hogy én meg bévés vagyok,

és mégis tudok újraéleszteni. Végül meggyőztem, hogy szükségünk van rá is, így beszállt. Ekkor már hárman küzdöttünk a hölgy életéért. Közben elkezdett gyűlni körülöttünk a tömeg, ezért megkértem a kíváncsiskodókat, hogy álljanak hátrébb, mert így mi sem kapunk levegőt, de a hölgy sem fog, ha majd sikerül visszahoznunk.

Mikor értek oda a mentők?

Legelőször egy rendőrjárőr érkezett a partra, majd jött két fiatal parti vízimentő is. Eléggé ki voltak merülve, rohantak, hogy segíteni tudjanak. Egyikőjük mégis rögtön be akart szállni, de megnyugtattam, hogy már vagyunk hárman, szusszanjon, és utána jöjjön. Majd megérkeztek a balatonlellői mentősök, a vízimentők, a vízi rendőrök és végül a mentőhelikopter is. Körülbelül negyven perc telt el mire a néninek lett pulzusa. Én elég masszív lelkiállapotú férfinak tartom magam, de amikor ez megtörtént, könnybe lábadt a szemem. Egy órája és tizenöt perce tartott az újraélesztés, amikor a helikopterbe vitték, de a felszállás előtt újra leállt a keringése. Miután sikerült stabil állapotba hozni, a mentőhelikopter elvitte a kórházba. Még most is kiráz a hideg, ha erről beszélek.

Ezt követően?

Visszamentem édesanyámékhoz, majd megjelent két fiatal lány, a két kis unoka, és zokogva köszönték meg, amit tettem a nagymamájukért. Az idősebb lánytól elkértük a telefonszámát, hogy később tudjunk érdeklődni a nagymama hogylétéről. Majd este csörgött a telefon. Az idős hölgy lánya, a kislányok anyja telefonált, hogy elmondja, válságos helyzetben fekszik a kórházban az édesanyja, és hogy nem tud elég hálás lenni azért, amit tettem. Nem volt olyan perce a napomnak, amikor ne gondoltam volna a hölgyre és a családjára. Másnap ismét csörgött a telefon, sajnos. A hölgy lánya volt újra, aki elmondta, hogy a 70 éves, szívbetegséggel küzdő édesanyja este hét körül elhunyt, de azt üzente nekem, hogy soha nem fogja elfelejteni, hogy esélyt adtam neki, hogy még elköszönhesen tőle.

Kellner Gergely

Szucsik Norbert 1982. június 28-án született Vácott. Mindkét nagyapja a büntetés-végrehajtástól, több mint 30 év szolgálati viszony után ment nyugdíjba, egyikük parancsnok, a másik őrségparancsnok volt. Rengeteg sztorit és mesét hallott tőlük és róluk, de sokáig eszébe se jutott, hogy fegyőr legyen. Elektronikai technikus végzettséget szerzett, öt évet dolgozott a szakmában, amikor egyik napról a másikra megszűnt a munkaviszonya. Ekkor felvételizett a Váci Fegyház és Börtönbe, ahová 2007. december 1-én nevezték ki a biztonsági osztály hivatásos állományába körletfelügyelő beosztásba. Hamar bekerült a börtön akciócsoportjába, a mai műveletisekhez, ahol hat évet szolgált. Jelenleg – véleménye szerint – a legjobb váci szakasznak a tagja.

Azonnal jött a segítség

A Szegedi Fegyház és Börtönben szolgálatot teljesítő Ferenczi Attila c. bv. főtörzsőrmester gépjárművezető, Pópitay Péter és Szecsó-Deme Krisztián törzsszázalósok egy fogvatartottat szállítottak az IMEI-be július 28-án, amikor az M5-ös autópályán két autó ütközött egymással előttük. Kollégáink rögtön belekezdtek a bajbajutottak mentésébe.

Magatokat sem kímélve kezdtetek bele a mentésbe. Mi történt pontosan?

Péter: Megtörtént a baleset, mi az elsők közt értünk oda. Feltettük a fényt, és a helyszíntől 10-15 méterre lehúzódtunk a pálya szélére. Magát az ütközést nem láttuk, körülbelül 20-30 másodperccel azt követően érkezhettünk meg. Utasítottuk a gépjárművezetőt, Ferenczi Attila c. bv. főtörzsőrmestert, hogy zárja magára az ajtót és biztosítsa a fogvatartottat. Ezután meg tudtuk kezdeni a helyszín biztosítását. Először is lezártuk a Szeged felé és a Pest felé haladó oldalt is a pályán, majd megkezdtuk a mentést. Először a könnyű sérülteket szedtük ki az autóból. Kikísértük őket a pálya szélére, ahol hővédő fóliával takartuk be őket. Miközben Krisztián segített nekem, folyamatosan a telefonon lógott, ő kommunikált a társszervekkel.

És ez után mi történt?

Krisztián: Jött a munka nehezebbik része, a komolyabban megrongálódott autót. Itt súlyosság szerint próbáltunk segíteni.

Péter: Nem volt szép látvány, a hátul ülő férfiért már nem tehettem semmit. Majd mentem a súlyos sérülthöz, de őt abban az állapotban még nem lehetett megmozdítani. Végül volt még egy könnyű sérült is az autóban, amiből egyébként ömlött minden az aszfalra. Az volt a cél, hogy minél hamarabb kimenekíthessük őket onnan.

Biztosan megrázó volt. Sikerült kellőképpen eltávolodni, elvonatkoztatni a történetektől?

Krisztián: Péter és én is el tudtunk vonatkoztatni, tudtuk, hogy nincs idő szörnyülködésre, egyszerűen azért, mert életek múlhatnak a gyorsaságon. És nem tétováztunk, mindketten tudtuk a dolgunk, azzal foglalkoztunk, amivel kellett, pillanatok alatt jelentettük az illetékeseknek a legfontosabb adatokat, és segítettünk, akin csak tudtunk. Csupán egy fél másodperces sokk

lehetett bennünk a roncs és a sérültek láttán, de rögtön jött a gondolat, hogy minél gyorsabban mentjük azokat, akiket lehet, vigyük őket minél távolabb a gépjárműtől.

Nem gondoltatok arra, hogy nektek is bajotok lehet?

Krisztián: Akkor ezen nem gondolkodtunk. Gondoskodtunk az elsődleges intézkedésről, a fogvatartott biztosításáról, de utána minden idegszálunkkal a bajba jutottak segítésére koncentráltunk, tudtuk, hogy nekünk ott a helyünk.

Péter: Nem érdekelt minket semmi. Annyira dolgozott az adrenalin, hogy amikor még benn volt az utolsó sérült és ordított a fájdalomtól, máig nem tudom, hogy hogyan, de erőlködés nélkül téptem fel az ajtót. Persze belülről nem így éltem meg. Miután elindultunk a sofőr kollégának mondtam is, hogy szégyellem magam, hogy percekig rángattam az ajtót, mire ő kijavított: Peti, két másodperc volt az egész.

Ha legközelebb hasonló szituációba keverednétek, mit tennétek?

Péter: Nem kérdéses: ugyanezt.

Krisztián: Akik ismernek, azok tudják

rólunk, hogy megteesszük, amit kell. Úgy voltunk vele, ha ezt nem csináljuk meg, akkor nem vagyunk méltóak az egyenruhához.

Mikor és hogyan kerültetek a testülethez?

Péter: Eredeti szakmám szakács, felszolgáló, de csak egy hónapig űztem ezt a mesterséget. Édesanyám volt, aki viccesen megkérdezte, ha ez nem tetszik, akkor miért nem megyek el börtönőrnék? Én meg komolyan vettem. 20 éves voltam, amikor felszereltem, most 30 vagyok, tulajdonképpen ez az első munkahelyem. Van egy kis sportmúltam és gyorsan felfigyeltek rám, műveleti csoportos lettem hamar. Ezzel egy gyerekkori álmom vált valóra.

Krisztián: – 11 éve vagyok a cégnél. Végzettségem szerint mezőgazdász technikus vagyok, de egy perccel sem dolgoztam ebben a szakmában. A rendvédelem mindig is érdekelt, ahogy végeztem a sulival rögtön polgári szolgálatos voltam. Először biztonsági felügyelőként kezdtem, majd végigjártam a körletet, még a speciálisan is voltam fent a HSR-en, de a Dorozsmai úton is teljesítettem szolgálatot. A második évtől látogattam az akcióscsoportos képzéseket, majd mióta meglett a tényleges három évem műveletisként dolgozom, ennek immár 8 éve.

Mivel kapcsoltok ki munka után?

Péter: Versenyszerűen dzsúdózok, de a munka miatt most volt néhány hónap kihagyásom. Nem tudnám egykönnyen abbahagyni, hiszen 4 éves korom óta csinálom. A munkán és a sporton kívül a feleségem a legfontosabb, vele töltődök fel igazán.

Krisztián: Én a családommal, a 9 éves kislányommal és feleségemmel töltöm a szabadidőm. Velük tudok igazán kikapcsolni, ezért a hétvégék közös programokkal telnek.

Kellner Gergely

Fónay Jenő emlékére

Fónay Jenő bácsinak, mert velünk így hívatta magát, különös kapcsolata volt a börtönörökkel.

Minden oka meg volt arra, hogy velünk szemben negatív érzelmeket érezzen.

Végig ülte Magyarország börtöneit, érthetően különböző magatartású emberekkel találkozhatott, ahol mindvégig ő volt az őrzött, aki az utasítást, a parancsot végrehajtani kényszerült. Mégis, soha nem tapasztaltuk, hogy ellenséges lett volna velünk szemben. Túllépett a múlton, pontosabban azon az időszakon – melyet szerencsére kevés ember él át – hogy abban a tudatban legyen: Órái, percei csökkenő mértékben meg vannak számolva. Ha nem is gyakorta, de visszatérően találkozhattunk vele.

Az októberi forradalmi napok ünnepi hangulata más volt, mint amikor a Kisfogházban beszélgettünk vele. Hihetetlen, már-már különös hangulatban elevenítette meg azt az időt, amikor még „őrizetes” volt. Sok emberrel, akkori társadalmunk különböző rétegeivel találkozott fogvatartása idején.

„Az Öreg, a tapasztalásban megöszült”. A ma már nyugdíjban lévő bv-s dolgozók, s azok, akik a jelenlegi állományunk tagjai és részt vehettek Jenő bácsival egy-egy 56'-os ünnepségen, vagy az emlékházban történő tárlatvezetései során, egyértelműen úgy emlékeznek: Jenő bácsi barátsággal, végtelen nagy humorral és elismeréssel fordult felénk minden alkalommal. Egykori fogvatartóit, őrzőit soha nem szidta. Ellenkezőleg: gyakran világitott rá arra, mennyire emberségesek, mennyire segítőkészek voltak társaival és vele szemben. Tárlatvezetései során nyílt meg igazán. A cellákban sorolta kívül élt együtt. Borzalmas volt hallgatni, amikor arról beszélt, hogy mentek társai utolsó útjukra.

Többször hallottuk az Ő utolsó utóját. Amikor bementek érte. Hogyan is búcsúzott társaitól, majd az épületből kilépve

megtette azt a pár lépést a bitó felé. Ezeken az emlékezéseken végtelennek tűnő csend lett úrra a megjelenőkön, a látogatókon és testületünk ott lévő tagjain. Élethűen, nem színészkedve mondta el halálos ítéletének eltörlését is, amikor az időszak egyedüljeként, életben tért vissza a kivégzőhelyről. Ezt az igazán tragikus történetet is nyugodtan mondta el. Ezeken a találkozásokon is Jenő bácsi barátságosan fordult az ott lévő kollégáink felé.

Volt arra is példa, hogy miután tiszteletünk jeléül meghívtuk egy-egy ebédre, jó kedéllyel vetette közbe: „nehogy véletlenül ez legyen az utolsó étkezésem!”, hiszen az már meg volt. Igaz, az nem az utolsó lett.

Érdekes viszonya volt a fogvatartottakkal. Nem tartotta őket utódjainak, hiszen Jenő bácsi politikai volt, de mégis volt hozzájuk pár jó szava.

Nagy lelkiürettel támogatta a Budapesti Fegyház és Börtön azon reintegrációs programjait is, melyeken – az Ő megfogalmazásában: „köztörvényes” fogvatartottak lehetőséget kaptak az Emlékhely látogatására. Tárlatvezetései alatt minden esetben jó kedéllyel és a reá jellemző lendületes anekdotázásokkal fűszerezte mondanivalóját. „Soha nem röhögtem annyit, mint itt!” mondta a raboknak, ám ilyenkor átérződött, hogy bizakodást, jövőbe vetett hitet szeretne átadni. A Kisfogház Emlékkönyvét minden esetben a fogvatartottak elé tárta, s kérte, biztatta őket, írják le érzelmeiket, tapasztalataikat, s mind ezek mellett 56'-os versekkel, „akkori” börtönversekkel ajándékozta meg a szabadságvesztés alatt álló látogatóit. Elgondolkoztató, helyrebillentő ereje volt annak, ahogyan a fogvatartottakkal szemben megnyilvánult.

Nagyon sokat tett az Emlékhely létrejöttéért, úgy éreztük élete céljává vált, hogy az utódok is megtudják, milyen borzalmat élt át. Jenő bácsi a Kisfogházat tartotta második otthonának, nem egyszer láttuk, hogy merengve ült le valamelyik cella ágyára, a múltat, az Ő borzalmas múltját elevenítve fel.

Ám kilépve hajdani „Pihenőhelyéről”, pár lépés után már mosoly volt az arcán, mert Jenő bácsi mindig mosolygott, s e mosolyokban az új élet, a megbocsájtás és a lehetőségek reménye egyaránt benne volt.

Fegyőrök és fogvatartottak. Két ellenpólus. Mégis különös egyetértésben búcsúznak TŐLE most!

Emlékét örökre őrizni fogja majd a Kisfogház történelmi küldetése.

Büntetés-végrehajtási Szervezet

A Fővárosi csapata nyerte a kispályás focitornát

A Büntetés-végrehajtási Szervezet Országos Kispályás Labdarúgó döntőjét július 19-én tartották Kalocsán, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja és a Kalocsai Fegyház és Börtön közös szervezésében.

A döntőben hat csapat, a regionális selejtezők győztesei futottak pályára. Első helyen a Fővárosi Bv. Intézet csapata végzett, a második a Pálhalmi Országos Bv. Intézet, a harmadik a Szegedi Fegyház és Börtön lett. Negyedik helyen a Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön, ötödik helyen a Tököli Országos Bv. Intézet, hatodik helyen a Szombathelyi Országos Bv. Intézet csapata zárta a tornát.

A díjakat *Szabó Zoltán* bv. ezredes, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési

és Rehabilitációs Központjának igazgatója, *Jéri Tamás* bv. alezredes, a Kalocsai Fegyház és Börtön parancsnokhelyettese, valamint *Bálint József*, Kalocsa polgármestere adta át.

A bv. csapata nyerte a strandröplabda bajnokságot

A büntetés-végrehajtás vegyes csapata nyerte meg a Veszprém Megyei Rendőrfőkapitányság által szervezett VI. BM. Országos Meghívásos Amatőr Mix Strandröplabda Bajnokságot július 7-én, Zánkán.

A tavalyi ezüstérem után a Bv. Budapest néven induló röplabdások idén a dobogó tetejéig jutottak *Bácskai Zoltán* bv. őrnagy vezetésével.

A 15 csapatos tornán veretlen gárdát a csapatkapitányon kívül *Fehér Róbert* bv. őrnagy (BvOP), *Ranga Attila* bv. alezredes (BvOP), *Szlábi Ferenc* bv. őrmester (IMEI), *Takács Péter* bv. alezredes (Sopronkőhidai Fegyház és Börtön), *Bácskainé Ekker Zsuzsanna* közalkalmazott (IMEI), valamint *Kiss Barbara* közalkalmazott (BvOP) alkotta. – Voltak, akiket nem mertünk lecserélni, így ők kicsit fáradtabbak lehettek a többieknél, de mindannyian jól szórakoztunk, remekül éreztük magunkat. Az összhangra és a küzdeni akarásra idén sem lehetett panasz – foglalta össze élményeit *Bácskai őrnagy*.

A győzteseken kívül a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bv. Intézet női csapata is részt vett a küzdelmekben. A Miskolci Rabászok a férfiakkal teli mezőnyben is megállták a helyüket.

Siker sakkban is

A bv. csapata nyerte a Belügyminisztérium meghívásos sakkversenyét is. A győztes csapat tagjai: *Kovács Tamás* bv. zászlós (Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön), *Glöckl Zoltán* c. bv. alezredes (BvOP), *Pap Péter* bv. őrmester (Kalocsai Fegyház és Börtön). A büntetés-végrehajtás már másodszor állhatott fel a dobogó tetejére, a versenyt tavaly is a szervezet csapata nyerte meg.

Járőrbajnokság

Idén is a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja szervezte meg a büntetés-végrehajtási szervezet járőrbajnokságát, melynek helyszíne a Márianosztrai Fegyház és Börtön lőtere volt. A bajnokságban huszonegy bv. szerv hatvanhárom versenyzője mérte össze tudását.

A Járőrbajnokságot a Szegedi Fegyház és Börtön nyerte meg. Az ezüstérmet a Váci Fegyház és Börtön, a bronzot a Szombathelyi Országos Bv. Intézet csapata vihette haza. Negyedik lett a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bv. Intézet, ötödik a Baranya Megyei Bv. Intézet, hatodik a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön.

